

Publicerad 2007-10-11 23:37 av papillon

Sonett på förekommen anledning

De två avslutande terzinerna är sammanslagna till en 6-radig strof

Bomben

Hur skall man orka tro att Gud är god?

Att han är skydd och värn, vår trygga borg?

En okänd bar så lugnt sin grönsakskorg,

där döden gömts, till Alis lilla bod

På körsbär och på kål spreds barnens blod

när bomben sprängdes på vårt salutorg

av vrede staden skälver och av sorg

för detta fromma hat och blinda mod

Här låg en gång ett jordiskt paradiset

med Edens trädgård mellan stora floder

Nu har Gehennas våld och eld släppts loss

och fromma män är folkets plågoris

Men falsk är fromhet, som bär hand på broder -

må Gud, som allting ser, till slut se oss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren papillon med Poeter.se id #19304 innehar upphovsrätten